

Jeg skal endelig endnu en gang over for Folketinget understrege, at jeg går ud fra, at alle de tre forudsætninger, jeg i sin tid stillede op, stadig er virksomme. Med andre ord: Jeg regner med, at de processer, der endnu ikke er afsluttet, bliver bragt til afslutning på en måde, der er i overensstemmelse med forudsætningerne, som de blev formuleret dengang.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg skal blot takke for ministerens tilsagn om, at selv om vi om lidt vedtager dette lovforslag, vil vi her i Folketinget også fortsætte diskussionen om, i hvilket omfang erhvervsgartnerne har lidt tab i denne forbindelse. Tak for det tilsagn.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand. (Opstramninger i åbenbart grundløs-proceduren m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 30/11 94. Første behandling 6/12 94. Betænkning 13/12 94. Anden behandling 15/12 94. 1 ændringsforslag af indenrigsministeren (Birte Weiss) 20/12 94).

Der var stillet 1 ændringsforslag af indenrigsministeren.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget af indenrigsministeren vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal meddele, at Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet kan stemme for dette lovforslag.

Som det kan ses af det fælles betækningsbidrag, er mindretallet enigt i lovforslagets intentioner og har bemærket, at en række af mindretallets forslag, der var optaget i betænkningen over lovforslag nr. L 214 om en opstramning af asylproceduren, som blev behandlet i forrige samling, er medtaget. Vi finder dog fortsat, at det nuværende lovforslag er utilstrækkeligt; men vi har forstået på ministeren, at Per Sørensen-udvalget snart vil afgive en betænkning, og vi håber, at de ideer, der fremkommer her, vil manifestere sig i flere af de stramninger, vi tidligere har peget på.

Hvis loven skal have de tilsigtede virkninger, når den føres ud i livet, er det vigtigt, at den også fortolkes og forvaltes på den måde, som de, der er med til at vedtage loven, forventer. Det er derfor væsentligt at fremhæve, at vedrørende nr. 20 i lovforslagets § 1 forudsætter vi på det bestemteste, at bestemmelsen anvendes efter sit sigte, nemlig at få sagsbehandlingstiden nedsat og enten få mere useriøse asylsøgere, der udeliver fra afhøring; bragt til afhøring hurtigst muligt eller lade sagen bortfalde.

Muligheden for, at Direktoratet for Udlændinge kan beslutte, at en ansøgning ikke skal anses for bortfaldet, bør derfor anvendes yderst, yderst snævert. I modsat fald vil bestemmelsen nærmest komme til at virke forlængende på sagsbehandlingstiden. Det duer ikke, hvis man har fået fat i en person, der har gemt sig og har afventet udrejsetidspunktet, og den pågældende derefter igen siger »asyl« i samme øjeblik, han er kommet ind i flyveren. Det er ikke under de forudsætninger, vi siger ja til forslaget, for så ville vi hellere foretrække, at sagen bliver afgjort på det foreliggende grundlag. Den administration, der skal fortolke reglen, bedes betragte det her som et fortolkningsbidrag, der har været be-

stemmende for, at vi kan stemme for lovforslaget.

Endelig skal jeg generelt sige, at ministeren flere gange har anført, at ministeren har været meget åben med oplysninger. På en række områder er det også rigtigt, og det anerkender vi; men vi finder også, det er meget vigtigt, at vi helt tillidsfuldt kan stole på, at ministerens oplysninger er forståelige, og at der ikke gemmer sig en helt anden sandhed bag ordene. Jeg tænker her på, at ministeren i et svar til Retsudvalget har erkendt, at de fine tal, der blev fremlagt om sagsbehandlingstiden under valgkampen, ikke viste sig at holde, når man så på den samlede sagsmængde, men kun gjaldt for de nye sager, hvorimod de gamle sager blev ældre og ældre. Det er senere blevet afsløret, også fordi ministerens tal ikke kunne holde til en sammenligning med Finansministeriets turnusundersøgelse, der viste stigende sagsbehandlingstider og voksende sagspukler.

Selv i en valgkamp bør man kunne stole på, at en minister holder sig til sandheden, og de fine valgkampstatistikker var ikke hele sandheden. Det kan man forvise sig om ved at læse ministerens svar på udvalgets spørgsmål nr. 158, der er optrykt i betænkningen. Jeg har et brændende ønske om, at ministeren i fremtiden vil vise større åbenhed og beskrive virkeligheden, som den er, ikke blot når det drejer sig om sagsbehandlingstiderne.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt besvare det indirekte spørgsmål fra fru Birthe Rønn Hornbech.

De sagsbehandlingstider, der oplyses i Indenrigsministeriets Nyhedsbrev om udlændinge, er naturligvis korrekte. For at kunne måle forskellen mellem tilstandene før og efter den nye lovs vedtagelse må man naturligvis se på sager, der er startet og afsluttet før skæringsdatoen, og på sager, der er startet og afsluttet efter ikrafttrædelsen af loven. Hvordan i alverden skulle man ellers måle virkningen af de nye stramninger, der er foretaget?

Jeg vil godt oplyse fru Birthe Rønn Hornbech om, at de store sagspukler, der henvises til i forbindelse med åbenbart grundløs-sager, er fjernet. Det er sket, fordi vi har gjort en målbevidst indsats for at få nogle kortere sagsbehandlingstider, og jeg vil godt benytte lejligheden her i dag til nok en gang at understrege, at i denne regering lægger vi meget stor vægt på at få en så effektiv sagsbehandling i asylsager som overhovedet muligt.

Det har betydet, at det, der under den tidligere regering tog 4-6 måneder, nu tager omkring en uge for de særlig hastende sager. For de almindelige åbenbart grundløs-sager veksler det naturligvis lidt, alt efter hvilken sagsgruppe der er tale om, men tiden er mere end halveret under den nuværende regering. Jeg synes, fru Birthe Rønn Hornbech skulle glæde sig over, at det nu er lykkedes at få taget hånd om det problem, som har redet det danske asylsystem som en mare i adskillige år.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg takker for ministerens forsikringer om, at vi er fælles om målsætningen, men så håber jeg også, at vi kan undgå denne pinagtige diskussion fremover.

Når vi spørger om sagsbehandlingstiden, tænker vi selvfølgelig på den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, fordi vi ønsker at få et indtryk af, hvor mange sager der ligger. Derfor så tallene i det svar, vi fik i Retsudvalget, også meget anderledes ud end de tal, vi fik under valgkampen, og de tal, vi læste i nyhedsbrevet. Hvis tallene bliver opgjort på samme måde som i det svar, der er optrykt i betænkningen, har vi bedre mulighed for at se, hvordan det går i direktoratet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, FP, RV og CD) mod 15 (SF og EL).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 86: Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., udlændingeloven og lov om social bistand. (Behandling af asylansøgninger fra personer fra det tidligere Jugoslavien med midlertidig opholdstilladelse m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 30/11 94. Første behandling 6/12 94. Betænkning 13/12 94. Anden behandling 15/12 94. Tillægsbetænkning 10/1 95).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal kort kommentere de ændringsforslag, der er stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet, og det ændringsforslag, der er stillet af regeringen.

Når Venstre for et par år siden sagde ja til midlertidig opholdstilladelse til tusinder af krigsramte, som først søgte asyl efter at have foretaget fri indrejse til Danmark, var det, fordi vi vedkendte os et særligt ansvar over for krigsramte mennesker i vor egen region, og den forpligtelse vedkender vi os stadig. Men forudsætningen for os var den samme som i dag, nemlig at beskyttelsen skal være af midlertidig karakter. Det er da også, hvad indenrigsministeren selv den ene gang efter den anden har lagt megen vægt på, helt op til den for os overraskende og uforståelige kovending sidste forår, hvor ministeren – uden at orientere os, endsiges forhandle med os – meddelte i dagspressen, at de krigsramte skulle ind i asylproceduren.

Da både Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet ønsker at give de krigsramte en fortsat midlertidig beskyttelse, har vi stillet det ændringsforslag, som jeg om et øjeblik skal kommentere. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at for at demonstrere dette har vi allerede for et par måneder siden fremsat vort eget forslag om ændring af jugoslaverloven,

hvorefter den midlertidige opholdstilladelse skulle forlænges med et år.

Til det lovforslag, som vi behandler i dag, har vi endvidere stillet ændringsforslag om, at der i selve udlændingeloven indsættes en særlig bestemmelse, hvorefter der kan gives midlertidig beskyttelse i 7 år; herefter skal der træffes beslutning om, hvorvidt opholdstilladelsen skal gøres tidsubegrænset. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der står i betænkningen, er vores politik generelt; vi ønsker, at alle asylsøgere skal have midlertidig beskyttelse, for det ligger jo i flygtningebegrebets natur.

Forslaget er udarbejdet ud fra det, der har været Venstres politik i årevis, nemlig at mennesker skal hjælpes, så længe de er på flugt fra noget, men at flygtninge ikke uden videre skal være indvandrere. Ved at gøre tusinder af personer, der er rejst til Danmark gennem flere sikre lande og kunne have opnået beskyttelse i et andet land før indreisen til Danmark, til indvandrere, har regeringen derimod åbnet mulighed for en helt uoverskuelig tilstrømning, som ikke har set sin lige i den tid, Danmark har haft en udlændingelovgivning.

Jeg vil sige om regeringens ændringsforslag, at det må undre, at regeringen har ønsket at udsætte stadfæstelsen af denne lov i 4 uger ud over den dato, der havde været nødvendig. Statsministeren anførte jo i sit indlæg under andenbehandlingen, at det var kynisk, at et mindretal i Folketinget havde bedt om at få udsat tredjebehandlingen i 12 dage. Hvis statsministeren ikke selv ønskede at fremstå som kynisk, måtte statsministeren – hvis han ellers gider høre efter – jo forvente, at et flertal havde draget omsorg for, at Folketinget blev indkaldt, så snart de 12 søgningedage var forløbet. Men hvad gjorde statsministeren? Man må formode, han holdt juleferie. Flertallet har åbenbart ikke ønsket at afbryde juleferien for at vedtage dette lovforslag, og derfor får vi først tredjebehandlingen i dag.

Og for yderligere at skabe undren om, hvorvidt statsministeren nu også mener, at det, han kræver af andre, også skal gælde for statsministeren selv, har man besluttet først at sætte lovforslaget i kraft den 1. februar i stedet for det, der havde været naturligt. Når statsministeren mente, det var så kynisk, at lovens ikrafttrædelse blev udsat, og at det hastede så meget, havde det da været naturligt, om loven var blevet sat i kraft den 3. januar, og det havde også været muligt. Derfor undlader vi at stemme til regeringens ændringsforslag.